

Kvinnonamnet *Thrudhrun* är annars okänt, men båda dess delar brukas vid namnbildning. 34—38 **sentum** är förkortning av *Sandum*, »Sanda».

Översättning: Trudrun reste stenen efter sin fader Björn i Sanda.

133. Väringe, Lids sn, Rönö hd.

Pl. 61.

Litteratur: D 8vo 47.

Runstenen står i hagen öster om Väringe, skild därifrån genom ett gärde. D 8vo 47 uppgiver, att den står i Väringe östra gärde bland kullar och stensättningar å stranden av Glättrasjön.

Ämnet är gråsten, höjden 1,30 m, bredden vid foten 52 cm, i toppen tangerande övre slinglinjen 33 cm, slingans bredd 5—8 cm.

Inskriften är avfattad i en lönnskrift, som i slingan huvudsakligen synes utgöra förkortning och omställning, och därjämte finns en korsformig binderuna på stenens mittyta.

1—4 **× aiti ×** är resarens namn, vars verkliga form icke kan gissas. 5—7 **ris ×** är förkortning för »reste», 8—10 **isn**: av »sten», 11—14 **apis** omställning för **pisa** »denne», 15 **i** och 16 högra hälften av **h** **R** förkortning för **iftir** »efter», 17—19 är den avlidnes namn i förkortning, som förmodligen bör läsas **ata** och ej heller kan tydas.

I fråga om binderunan är klart, att dess **h** hör tillsammans med **iu** därefter till ordet **hiu** »högg». Binderunans föregående runor jämte de mellanstående hava alltså bildat ristarens namn, vars runor vid första påseende se ut att vara **sbikkn** men troligen ej skola läsas så. I binderunan Sö. 140 Korpbron, Jursta finns **r** ristad upp och ned, måhända är här så fallet med det första **k**, som alltså vore **u**, det andra **k** kunde tänkas menat som **h** **n** och **n** som snett kors, jfr dem framför och efter **aiti**, varigenom namnet **isbiun** Äsbjörn uppstode, om tillika korsarmen framför **s** fattades som **i**. En ristare Äsbjörn nämner sig på Sö. 202 Ö. Selö, Sö. 210 Nybble, Sö. 348 Gerstadberg samt L. 207.

Inskriften är alltså följande:

Slingan: **× aiti × ris × isn : apis ir ata**. Mittytan, binderuna med runor mellan och efter:

isbiun × hiu
20 25

Översättning: **aiti** reste denna sten efter **ata**. Äsbjörn högg.

134. Ludgo kyrka, Rönö hd.

Pl. 62. Pl. 11: B. 805.

Litteratur: B. 805; L. 866; Ransakn. 1667—84; Boije, Sv. fornminnesfören. tidskr., V, s. 155.

Enl. B. 805 och *Ransakn.* hade runstenen sin plats i sakristidörren, nu finns den på kyrkogården.

Ämnet är röd sandsten, höjden 1,18 m, bredden över nedersta linjen 70 cm, i toppen 57 cm.

Inskriften är ristad mellan raka linjer, vardera satsen för sig bustrofedon.

Inskriften är följande:

Översättning: och stenar resa efter Ofeg, sin son. Hjelpe Kristus hans ande och hans själ!

Pl. 11: B. 804.

Ristningen utgör ett stycke slinga med runorna: **ialbi · kup as ant** »Hjälpe Gud hans ande!», vilket utgör slutet av en inskrift.

Pl. 12: B. 806.

Inskriften är i B. 806 följande:

Om inskriftens läsning och tydning anmärker Bugge, *Runverser* s. 172 följande: »L:s Læsning af andet Navn som **stain** har ingen Hjemmel. B. har **slu** * **a**. Deri formoder jeg icke **slura** efter L. 710, men heller **slupi**, saa at sidste Rune er læst feil. **slupi** *Slóði* er et i Södermanland og Upland almindeligt Navn; se Thomsen, Ryska rikets grundläggning. S. 125. Eller ogsaa **slupa**, saa at **paia** skulde sammenfatte masc. og fem., jfr L. 493. Rummet viser, at der efter **raispu** har staat mere end [**stai**]nu. Stephens læser: [**stain** **p**]inu; men denne Form af Demonstrativet finder jeg ellers ikke. Og på det af Stephens antagne Tilnavn **uksniauini** 'Okseven' tror jeg af let forstaaelige Grunde ikke. Indskriften lader sig ikke sikkert tolke, da Stenen er tabt. Jeg er tilbøielig til at formode: : **raispu** : [**stain** : **at** **a**]nunt : **fapur** : **sin** : **hirsi** · **uksnialan** **ian**. N vilde da være læst feil for N. Verserne vilde da være at henhøre til 5-stavelser: *her si hug sni allan en vas und hi f ni bestr*